

Lukáš 1,26 – 38 a 39 – 56 Předpověď Ježíšova narození, Marie a Alžběta

1. čtení: Micheáš 5,1 – 4a

Slyšeli jsme z Lukášova evangelia předpověď Ježíšova narození – andělské zvěstování mladé dívce Marii, že počne a porodí syna Ježíše. Ten bude veliký a bude nazván synem Nejvyššího – Božím Synem. Jméno Ježíš = Jehošua – znamená v překladu Hospodin je spása. Narodí se ten proroky předpověděný a lidmi očekávaný Spasitel, Vykupitel světa.

Marie je zprvu překvapená, zaražená, možná trochu zmatená; ovšem po dalších slovech Božího posla se stává odevzdanou a plnou důvěry, i když tomu jistě racionálně nerozumí a nedovede si představit, co znamenají slova: „Sestoupí na tebe Duch svatý a moc Nejvyššího tě zastíní“ (v. 35). Jak Alžběta o Marii říká: „Blahoslavená, která uvěřila, že se splní to, co jí bylo řečeno od Pána“ (v. 45). Marie neví, co vlastně se bude dít, ale **důvěřuje Bohu**. Nepřemítá, co se stane, až se její snoubenec Josef, rodiče, rabín a sousedé v Nazaretu dovědí, že je těhotná, aniž by byla vdaná nebo byla s Josefem. Dnes se často vdává už těhotná žena nebo se mladí rodiče vůbec nevezmou. Těžko se Mariina situace vysvětluje současným dětem – třeba ve školách; jedna dívka mi řekla: Moje sestra má taky miminko a není vdaná. Ale tenkrát před dvěma tisíci lety byla zcela jiná doba, tvrdá, ba krutá. Za předmanželský styk zasnoubené dívky s jiným mužem byl pro oba trest smrti ukamenováním. /viz SZ: Dt 22,23-24/ Marie znala přísné izraelské zákony, věděla, že by si to tak mohli lidé vykládat. Ale ona se plně spolehla na Hospodina, důvěřovala, že má Bůh všechno ve svých rukou, ve své moci. To vystihují její slova: „Hle, jsem služebnice Páně; staň se mi podle tvého slova“ (v. 38). **Marie je nám příkladem veliké, bezmezné důvěry vůči Bohu.**

Anděl Gabriel byl Bohem poslán ke starému knězi Zachariášovi i k mladé dívce Marii. Gabriel oznamoval narození Jana Křtitele i narození samotného Mesiáše – Ježíše. Jméno Gabriel znamená muž Boží anebo Bůh se projevil jako mocný. Ano, Bůh se projevil jako mocný, když otěhotněla stará, do té doby neplodná Alžběta, a stejně tak, když otěhotněla dívka – panna. Vždyť u Boha není nic nemožného (L 1,37).

Marie se neuzavírá do sebe ani nepodléhá pýše, namyšlenosti; ve své mimořádné životní situaci nemyslí jen na sebe, nýbrž je altruistická, myslí na druhé, chce pomáhat. Vydává se za svou příbuznou (snad sestřenicí), aby jí pomohla s domácností a všemi přípravami na příchod dítěte. Setkání dvou nastávajících matek prvorodiček – stárnoucí Alžběty a mladičké Marie muselo

být velmi emotivní, silné. Z Lukášova evangelia jsme slyšeli Mariin krásný chvalozpěv na Hospodina, který je i často zhudebňován.

Alžběta – hebrejsky Elíšeba – v tomto jménu je slovo přísaha, můj Bůh je přísaha, to znamená naprosto spolehlivý, co řekne, to splní. Bylo tomu tak u Alžběty i Marie.

Za necelý týden budeme slavit doma i ve sborech, v kostelích narození Ježíše Krista. **Chvalme Boha, že nám ze svého velikého milosrdenství poslal Vykupitele a Zachránce. A prosme za dar víry, abychom se dokázali v každé situaci plně spolehnout na Boha a důvěřovat mu, jako důvěřovala Marie z Nazaretu.**

/ Jindřiška Buttová, 4. adventní neděle 19. 12. 2021 sbor Krč /